

รายการที่ลดภาระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ไม่ควรมองข้าม

ภาษีอากร
(หน้า 2)

Ruling และแนวคิดสรรพากร

ภาษีอากร
(หน้า 4)

- ภาระภาษีกรณีโอนธุรกิจให้แก่บุคคลอื่น เช่น โอนธุรกิจประกันวินาศภัย
- ภาษีเงินได้นิติบุคคลและภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีเงินค่าสิทธิการเช่า
- ภาระภาษีกรณีขายบัญชีลูกหนี้ค่าบริการ
- การใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลกรณีได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุนมากกว่าหนึ่งบัตร
- การจำหน่ายหนี้สูญ กรณีลูกหนี้ล้มละลายในต่างประเทศ
- ภาษีเงินได้นิติบุคคล กรณีผลขาดทุนจากการขายลูกหนี้เงินกู้
- การเครดิตภาษีที่ได้เสียไว้แล้วในต่างประเทศของบริษัทที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้
- ผลิตสินค้าตามคำสั่งซื้อของลูกค้า ถือเป็นรับจ้างทำของ ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย 3%
- ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย และภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีประกอบกิจการอพาร์ทเมนต์ที่ให้บริการทำนองเดียวกับโรงแรม (Serviced Apartment)

รายการที่ลดภาระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ไม่ควรมองข้าม

ภาษีอากร
(หน้า 2)

- ปัจจุบัน มีรายการหักค่าลดหย่อนต่างๆ ในการคำนวณเงินได้สุทธิ เพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหลายรายการ ซึ่งผู้มีเงินได้อาจจะ ลืมคำนึงถึงและเสียโอกาสในการใช้สิทธินั้น ตารางข้างท้ายนี้จึงได้ สรุปรายการหักลดหย่อนต่างๆ ที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อท่าน ดังนี้

บุคคลธรรมดา	ค่าลดหย่อน (บาท)	เงื่อนไข/หมายเหตุ
<ul style="list-style-type: none"> ค่าอุปการะเลี้ยงดูบิดามารดา ของ <ul style="list-style-type: none"> - ผู้มีเงินได้ - คู่สมรส 	30,000 /คน	<ul style="list-style-type: none"> บิดามารดามีอายุ 60 ปีขึ้นไปและไม่มีเงินได้ หรือมีไม่เกิน 30,000 บาท/ปี บุตรคนใดคนหนึ่งหักได้เพียงคนเดียว
<ul style="list-style-type: none"> เบี้ยประกันชีวิตผู้มีเงินได้ 	จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 50,000	<ul style="list-style-type: none"> จ่ายให้แก่บริษัทประกันชีวิตในไทย กรมธรรม์ 10 ปีขึ้นไป หากคู่สมรสไม่มีเงินได้หักเบี้ยประกัน คู่สมรสได้เพิ่มอีกไม่เกิน 10,000 บาท (ประโยชน์คือรัฐช่วยออกค่าเบี้ยประกันส่วนหนึ่ง จำนวนของประโยชน์ขึ้นอยู่กับอัตราภาษีที่บุคคลหนึ่งต้องเสีย เช่น บุคคลที่ต้องเสียภาษีในอัตราร้อยละ 30 ก็จะได้ประโยชน์ 15,000 บาท จากรัฐ)
<ul style="list-style-type: none"> เงินสะสมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ 	จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 10,000	<p>อีกทั้งส่วนที่เกิน 10,000 บาท นำไปหักออกจากเงินได้พึงประเมินได้อีกตามจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 290,000 บาท</p> <p>(ประโยชน์เช่นเดียวกับเบี้ยประกันชีวิต)</p>

บุคคลธรรมดา	ค่าลดหย่อน (บาท)	เงื่อนไข/หมายเหตุ
<ul style="list-style-type: none"> ค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) 	ไม่เกิน 15% ของเงินได้	ต้องไม่เกิน 300,000 บาท (โดยรวมเงินสะสมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ) และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด (ประโยชน์เช่นเดียวกับเบี้ยประกันชีวิต)
<ul style="list-style-type: none"> ค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) 	ไม่เกิน 15% ของเงินได้ และไม่เกิน 300,000	ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด (ประโยชน์เช่นเดียวกับเบี้ยประกันชีวิต)
<ul style="list-style-type: none"> ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมซื้อบ้าน 	จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 50,000	กู้จากสถาบันการเงิน บริษัทประกันชีวิต นายจ้างหรือกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ ฯลฯ และตามหลักเกณฑ์ที่กรมสรรพากรกำหนด (ประโยชน์เช่นเดียวกับเบี้ยประกันชีวิต)
<ul style="list-style-type: none"> เงินสนับสนุนการศึกษา 	หักได้ 2 เท่าของที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 10% ของเงินได้ที่มีสิทธิหัก ค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนอื่น	จ่ายเพื่อสร้างอาคาร อาคารพร้อมที่ดิน หรือที่ดิน หรือจัดหาวัสดุ อุปกรณ์เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาให้แก่สถานศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศ (ประโยชน์เช่นเดียวกับเบี้ยประกันชีวิต)
<ul style="list-style-type: none"> บริจาค 	บริจาคจริง แต่ไม่เกิน 10% ของเงินได้หลังหัก ค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนอื่นแล้ว	<ul style="list-style-type: none"> บริจาคเป็นเงินเท่านั้น บริจาคให้กับสถานพยาบาล และสถานศึกษาของทางราชการ/องค์กรสาธารณะกุศลที่กฎหมายกำหนด (หากขอลดหย่อนก็เปรียบเสมือนหนึ่งฝ่ายรัฐช่วยการบริจาคส่วนหนึ่งด้วย)

Ruling และแนวคิดสรรพากร

ภาษีอากร
(หน้า 4)

➤ ภาระภาษีกรณีโอนธุรกิจให้แก่บุคคลอื่น เช่น โอนธุรกิจประกันวินาศภัย

กรมสรรพากรวินิจฉัยโดยสรุปเกี่ยวกับภาระภาษีกรณีโอนธุรกิจประกันวินาศภัยให้แก่ผู้ประกอบการรายอื่น โดยมีได้แจ้งเลิกประกอบการและต้องจ่ายคืนเบี้ยประกันภัยที่ได้รับมาตามสัดส่วนระยะเวลาความคุ้มครองความเสี่ยงภัยให้กับบริษัทผู้รับโอนเพื่อรับความเสี่ยงต่อไป ดังนี้

ภาษีเงินได้นิติบุคคล:

ด้วยเหตุที่บริษัทผู้รับโอนจะต้องรับโอนไปซึ่งความรับผิดชอบต่อผู้เอาประกันภัยเดิมตามระยะเวลาคุ้มครองความเสี่ยงภัยที่เหลืออยู่ในกรมธรรม์ ดังนั้น หากเบี้ยประกันภัยที่จ่ายได้คำนวณตามสัดส่วนระยะเวลาคุ้มครองความเสี่ยงภัยในส่วนที่เหลือนับแต่วันโอนธุรกิจให้แก่บริษัทผู้รับโอน และเป็นเบี้ยประกันที่บริษัทผู้โอนได้นำไปรวมเป็นรายได้ในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามรอบระยะเวลาบัญชีที่รายได้นั้นเกิดขึ้นแล้ว บริษัทผู้โอนมีสิทธินำส่วนนี้มาเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในรอบระยะเวลาบัญชีที่ได้มีการโอนธุรกิจได้ ไม่ต้องห้ามตามมาตรา 65 ตรี (13) แห่งประมวลรัษฎากร

ภาษีมูลค่าเพิ่ม:

ถือว่าบริษัทผู้รับโอนมีการกระทำใดๆ อันอาจหาประโยชน์อันมีมูลค่าซึ่งมิใช่เป็นการขายสินค้า เข้าลักษณะเป็นการให้บริการ ซึ่งต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ดังนั้น บริษัทผู้รับโอนจึงมีหน้าที่เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับค่าเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากบริษัทผู้โอน และถือเป็นภาษีซื้อของบริษัทผู้โอน ไม่ต้องห้ามตามมาตรา 82/5(3) แห่งประมวลรัษฎากร

(อ้างอิง: หนังสือตอบข้อหารือของกรมสรรพากรที่ กค 0706/930 ลงวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2549)

➤ ภาษีเงินได้นิติบุคคลและภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีเงินค่าสิทธิการเช่า

กรมสรรพากรวินิจฉัยโดยสรุปว่า เงินค่าสิทธิการเช่าที่บริษัทผู้ให้เช่าเรียกเก็บจากบริษัทผู้เช่าตามสัญญาเช่า ถือเป็นเงินประกันหรือเงินมัดจำที่เรียกเก็บหรือพึงเรียกเก็บในลักษณะเป็นเงินก้อน เพื่อตอบแทนการให้เช่าทรัพย์สิน ตามมาตรา 40(5) (ก) แห่งประมวลรัษฎากร บริษัทผู้ให้เช่าต้องนำเงินค่าสิทธิการเช่าที่เรียกเก็บ มารวมคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ในรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มให้เช่าทรัพย์สิน **หรือ** จะนำมาเฉลี่ยตามส่วนแบ่งจำนวนปีตามสัญญา และนำมารวมคำนวณเป็นรายได้ในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีนับแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มให้เช่าทรัพย์สินก็ได้ และบริษัทผู้เช่าซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 5 และด้วยเหตุที่เงินค่าสิทธิการเช่าดังกล่าวเป็นเงินประกันหรือเงินมัดจำเพื่อตอบแทนการให้เช่าอสังหาริมทรัพย์ จึงได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม

(อ้างอิง: หนังสือตอบข้อหารือของกรมสรรพากรที่ กค 0706/1204 ลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2549)

➤ ภาษีกรณีขายบัญชีลูกหนี้ค่าบริการ

กรมสรรพากรวินิจฉัยโดยสรุปว่า กรณีผู้รับจ้างได้โอนสิทธิที่จะได้รับเงินตามสัญญา รับเหมาก่อสร้างจากผู้ว่าจ้างให้แก่ผู้รับโอนหนี้หนี้ไม่ทำให้ความรับผิดชอบตามประมวลรัษฎากรระหว่างผู้รับจ้างและผู้ว่าจ้างเปลี่ยนแปลงไปแต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อผู้รับโอนสิทธิได้รับชำระเงินค่าก่อสร้างจากผู้ว่าจ้างแทนผู้รับจ้าง ผู้รับจ้างในฐานะผู้ให้บริการ ยังคงมีหน้าที่ต้องออกใบรับและใบกำกับภาษีให้แก่ผู้ว่าจ้าง และผู้ว่าจ้างมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 3 ของค่าจ้างที่จ่าย พร้อมทั้งออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย ให้แก่ผู้รับจ้าง

กรณีการโอนขายหนี้ค่าบริการก่อสร้าง ถือเป็นการโอนสิทธิทางกฎหมาย (ไม่ใช่กิจกรรมทางธุรกิจ) ที่จะได้รับชำระเงินตามมูลหนี้ค่าบริการที่มีอยู่เดิม ไม่เข้าลักษณะเป็นการขายสินค้าหรือบริการ และไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้รับจ้างในฐานะผู้โอนขายลูกหนี้จึงไม่มีสิทธิเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากการโอนขายหนี้ และไม่มีหน้าที่ออกใบกำกับภาษีและส่งมอบใบกำกับภาษีให้กับผู้รับซื้อหนี้

(อ้างอิง: หนังสือตอบข้อหารือของกรมสรรพากรที่ กค 0706/1050 ลงวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2549)

➤ การใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลกรณีได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุนมากกว่าหนึ่งบัตร

กรมสรรพากรวินิจฉัยโดยสรุปว่า ในการคำนวณกำไรสุทธิและขาดทุนสุทธิของผู้ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนให้ประกอบกิจการผลิตสินค้าชนิดเดียวกัน ภายใต้บัตรส่งเสริมการลงทุนมากกว่าหนึ่งบัตร โดยสิทธิประโยชน์ในอันที่จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้รับจากการขายผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามบัตรส่งเสริมการลงทุนบัตรแรก (ซึ่งมีกำลังการผลิต 12,000 ตัน) ได้สิ้นสุดลงแล้ว ในขณะที่บัตรส่งเสริมการลงทุนบัตรที่สอง บริษัทยังคงได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิจากการขายผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน (ซึ่งมีกำลังการผลิต 18,000 ตัน) นั้น บริษัทจะต้องนำรายได้จากการขายผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในส่วนที่ไม่เกินปริมาณการผลิตตามบัตรส่งเสริมที่ยังคงได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล (ไม่เกิน 18,000 ตัน) มาเป็นรายได้ที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลก่อน ส่วนรายได้ที่เหลือจึงถือเป็นรายได้ที่ต้องนำไปรวมคำนวณเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

(อ้างอิง: หนังสือตอบข้อหารือของกรมสรรพากรที่ กค 0706/1175 ลงวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2549)

➤ การจำหน่ายหนี้สูญ กรณีลูกหนี้ล้มละลายในต่างประเทศ

กรมสรรพากรวินิจฉัยโดยสรุปว่า ในการจำหน่ายหนี้สูญของลูกหนี้ซึ่งมีหนี้แต่ละรายเกินกว่า 500,000 บาทขึ้นไป ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นหนี้ของลูกหนี้ในประเทศหรือต่างประเทศ ก็จะต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อ 4 ของกฎกระทรวง 186 ประกอบกับในปัจจุบันนี้ยังไม่มีกฎหมายหรือข้อตกลงระหว่างประเทศที่กำหนดให้ศาลไทยต้องยอมรับคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลต่างประเทศให้มีผลบังคับในราชอาณาจักรไทยแต่อย่างใด ดังนั้น ในการจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ (ลูกหนี้เป็นบุคคลล้มละลายตามกฎหมายต่างประเทศแล้ว) เจ้าหนี้ก็ไม่อาจใช้คำพิพากษา คำบังคับ หรือคำสั่งของศาลต่างประเทศมาเป็นเอกสารหลักฐานในการจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้แต่อย่างใดก็ได้ หากเจ้าหนี้ได้ดำเนินการฟ้องลูกหนี้ต่างประเทศเป็นคดีแพ่งในศาลไทย และในกรณีนั้นๆ ได้มีคำบังคับหรือคำสั่งของศาลแล้ว แต่ลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินใดๆ จะชำระหนี้

ได้ เจ้าหนี้ก็สามารถจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ และถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรขาดทุนสุทธิได้ (กล่าวง่ายๆ ก็คือ ต้องมาฟ้องที่ศาลไทยก่อน)

(อ้างอิง: หนังสือตอบข้อหารือของกรมสรรพากรที่ กค 0706/1268 ลงวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2549)

➤ ภาษีเงินได้นิติบุคคล กรณีผลขาดทุนจากการขายลูกหนี้เงินกู้

กรมสรรพากรวินิจฉัยโดยสรุปว่า ผลขาดทุนที่เกิดจากการที่บริษัทได้ให้บริษัทย่อยกู้ยืมเงิน (ประมาณ 200 ล้านบาท) และต่อมาได้ขายลูกหนี้บริษัทย่อยรายนั้นให้แก่นิติบุคคลอื่น (ราคา 10 บาท) ไม่เข้าเงื่อนไขที่จะถือเป็นรายจ่ายจากการจำหน่ายหนี้สูญตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ 186 แต่หากต้องการที่จะนำหนี้เงินกู้ของบริษัทย่อยดังกล่าวมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรขาดทุนสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล บริษัทจะต้องดำเนินการจำหน่ายหนี้สูญ ตามกฎหมาย 186 (ฟ้องเป็นคดีแพ่ง และศาลได้มีคำบังคับแล้ว แต่ลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินใดๆ ที่จะชำระหนี้) **หรือ** ขายลูกหนี้เงินกู้บริษัทย่อยออกไปตามราคาตลาดในวันที่โอนขาย และเกิดผลขาดทุนจากการขายลูกหนี้ดังกล่าว

(อ้างอิง: หนังสือตอบข้อหารือของกรมสรรพากรที่ กค 0706/1314 ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2549)

➤ การเครดิตภาษีที่ได้เสียไว้แล้วในต่างประเทศของบริษัทที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้

กรมสรรพากรวินิจฉัยโดยสรุปว่า กรณีบริษัทได้รับการส่งเสริมการลงทุนและได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทย ไม่อาจนำภาษีซึ่งได้ถูกผู้จ่ายเงินได้ประเภทค่าสิทธิในประเทศญี่ปุ่นหักไว้ มาเครดิตภาษีในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทย เนื่องจากข้อ 21 วรรคหนึ่ง ของอนุสัญญาภาษีซ้อนระหว่างประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่นระบุว่า “จำนวนเครดิตนั้นจะต้องไม่เกินกว่าส่วนของภาษีไทยซึ่งเหมาะสมกับเงินได้นั้น” ซึ่งคำว่า “ส่วนของภาษีไทย” หมายความว่า จำนวนเงินภาษีที่เสียในประเทศไทยเป็นจำนวนเท่าใดจึงเครดิตภาษีได้เท่านั้น แต่กรณีตามข้อเท็จจริงบริษัทได้รับการส่งเสริมการลงทุนและได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทย จึงไม่มีกรณีที่บริษัทต้องนำภาษีที่ชำระไว้ในประเทศญี่ปุ่นมาเครดิตภาษีในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทย

(อ้างอิง: หนังสือตอบข้อหารือของกรมสรรพากรที่ กค 0706/1325 ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2549)

หมายเหตุ กรณีตามข้อเท็จจริงข้างต้น ถึงแม้จะไม่อาจนำภาษีซึ่งได้ชำระไว้แล้วในประเทศญี่ปุ่นมาเครดิตในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทย แต่บริษัทสามารถนำภาษีดังกล่าวมาลงเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรขาดทุนสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการได้ หากมีกิจกรรมบางส่วนที่ต้องเสียภาษีไทย

➤ ผลผลิตสินค้าตามคำสั่งซื้อของลูกค้า ถือเป็นรับจ้างทำของ ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย 3%

กรมสรรพากรวินิจฉัยโดยสรุปว่า การผลิตสินค้าตามแบบและแคตตาล็อกของลูกค้า โดยวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตเป็นของบริษัทฯ และสินค้าชิ้นนั้นไม่มีการวางขายในท้องตลาดเป็นการทั่วไป โดยจะผลิตตามจำนวนที่ลูกค้าสั่งเท่านั้น ในกรณีที่ผลิตเกินกว่าจำนวนที่สั่งบริษัทฯ จะเก็บสินค้าชิ้นนั้นไว้สำหรับคำสั่งซื้อครั้งต่อไปของลูกค้าเดิม เนื่องจากมีโลโก้หรือที่อยู่ของลูกค้าผู้สั่ง จึงไม่สามารถนำไปขายให้แก่ลูกค้ารายอื่นได้ เข้าลักษณะเป็นสัญญาจ้างทำของที่มุ่งผลสำเร็จของงานเป็นสำคัญ เนื่องจากบริษัทฯ มิได้ผลิตสินค้าขายเป็นปกติทั่วไป แต่เป็นการผลิตสินค้าตามคำสั่งของลูกค้า ซึ่งสินค้าแต่ละชนิดจะมีลักษณะเฉพาะขึ้นอยู่กับความต้องการของลูกค้า โดยเมื่อผลิตเสร็จแล้ว ลูกค้าจะยอมรับสินค้าที่ผลิตได้ตรงตามคำสั่งเท่านั้น ดังนั้น ลูกค้าในฐานะผู้ว่าจ้างจึงมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 3 ของค่าจ้าง

(อ้างอิง: หนังสือตอบข้อหารือของกรมสรรพากรที่ กค 0706/1049 ลงวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2549)

➤ ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย และภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีประกอบกิจการ อพาร์ทเมนต์ที่ให้บริการทำนองเดียวกับโรงแรม (Serviced Apartment)

กรมสรรพากรวินิจฉัยโดยสรุปว่า การประกอบกิจการอพาร์ทเมนต์ที่ให้บริการทำนองเดียวกับโรงแรม (Serviced Apartment) โดยให้เช่าห้องพักและให้บริการอื่นแก่ลูกค้าที่เข้าพัก ทำสัญญาแยกเป็น 2 ฉบับ คือ สัญญาเช่าห้องพักและสัญญาให้บริการที่รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกและการทำความสะอาดห้องพัก ซึ่งลูกค้ามีสิทธิเลือกห้องพักและกำหนดระยะเวลาการเช่าเป็นรายเดือนหรือรายปีได้เอง และยังรวมถึงการให้บริการเสริมอื่นๆ ที่มีได้ระบุไว้ในสัญญา เช่น การให้ใช้ห้องประชุม การซักรีดเสื้อผ้า และการรับส่งเอกสาร ฯลฯ **เข้าลักษณะเป็นการให้บริการ ซึ่งอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม (มาตรา 77/1(10) และ 77/2(1) แห่งประมวลรัษฎากร) แต่ไม่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย** (ซึ่งอาจจะอนุมานได้ว่าเป็นรายได้ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจโรงแรมซึ่งไม่อยู่ในข่ายต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย)

(อ้างอิง: หนังสือตอบข้อหารือของกรมสรรพากรที่ กค 0706/1176 ลงวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2549)

เอกสารฉบับนี้เป็นเอกสารที่จัดทำโดย บริษัท เอ็นส์ แอนด์ ยัง คอร์ปอเรท เซอร์วิสเชส จำกัด ที่เผยแพร่ให้กับพนักงานและลูกค้าของ เอ็นส์ แอนด์ ยัง เพื่อให้ทราบความเคลื่อนไหวและความรู้ด้านภาษีอากร ตลอดจนประเด็นต่างๆ ที่น่าสนใจ จึงยังไม่ถือเป็นข้อมูลที่ครบถ้วนสมบูรณ์ในการนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจโดยปราศจากการศึกษารายละเอียดอย่างถี่ถ้วน ทั้งนี้ หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติมโปรดติดต่อฝ่ายภาษีอากร